

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja.

2012. január

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Hogy mindnyájan egy legyenek

Ezekben a napokban a keresztények szerte a világon Jézus óhajára emlékeznek, melyet főpapi imádságában fogalmazott meg. Január hónapban nagyon sok helyen imádkoznak a keresztények egységéért.

Ezt teszik egyházmegyénkben is a különböző felekezetű keresztények.

Szent János evangélista jegyezte le azt az imát, melyben Jézus a Mennyei Atyához fordul, és kéri őt, hogy követői egyek legyenek. Ezt az imát nem akármikor mondja Urunk, hanem az utolsó vacsorán; akkor, amikor tudja, hogy már csak néhány órája van ebből a földi életből; amikor – azt

mondhatnánk – utolsó lehetősége van arra, hogy valami nagyon fontosat mondjon. Képzeljük magunkat a helyébe: ha tudnánk, hogy néhány óra múlva meghalunk, mit mondanánk a hátramaradottaknak? Mire biztatnánk őket? Jézus ebben az órában imádkozott. Az egységért imádkozott, és nem véletlenül tette ezt, hiszen tudta, hogy ezen a téren jelentkeznek leghamarabb a hibák. Láta a saját apostolait is, hogy mennyi vita, meg nem értés van közöttük. Emlékezzünk csak arra a jelenetre, amikor a két Zebedeus fiú jobb és bal oldalán szeretne ülni, a többi pedig megharagszik rájuk. Ez már egyfajta széthúzás volt közöttük. Jézus tudta, hogy az ember gyenge, hogy sokszor a saját hatalmát és tekintélyét igyekszik megőrizni, hogy gyakran nem krisztusi lelkülettel él. Ezért kéri: legyenek mindnyájan egy.

Ha az egyház történelmét nézzük, akkor látható, mennyire indokolt volt Jézus imája. Már az apostoli korban is jelentkeztek a széthúzások és pártoskodások az egyházközségeken belül. Tudjuk, hogy Szent Pál apostolnak mennyit kellett ezek ellen küzdenie. A későbbiekben pedig jöttek a nagy egyházszakadások, melyek teljesen megtépázták Krisztus egyházának egységét. Sajnos elbuktunk. Nem tudtuk megőrizni azt az egységet, melyet Urunk oly nagyon óhajtott.

De hála Istennek a kereszténység az utóbbi időben mintha ébredne. A keresztény egyházak vezetői és hívei egyaránt látják azt, hogy nincs ez így rendjén. Ezért alakultak az ökumenikus mozgalmak és imaközösségek, mert ezen változtatni kell, ez így nem mehet tovább. Oly szép, hogy a keresztények ezen elgondolkodnak, hogy fáj nekik a szakadás, a szétszakítottság, és hogy imádkoznak az egységért; és oly szomorú, hogy ez csak évente egyszer, a januári napokban jut eszünkbe. Milyen jó lenne, ha gyakrabban megragadnánk minden alkalmat ahhoz, hogy imádkozzunk és könyörögjünk a mindenható Istenhez, aki számára semmi sem lehetetlen, a keresztények egységéért.

Lelkiismeretvizsgálatra is okot adhatnak ezek a napok mindannyiunk számára. Megkérdezhetjük önmagunkat arról, és meg is kell, hogy kérdezzük: én mit teszek az egységért? Mit teszek a családom, közösségem, egyházközségem és a kereszténység egységéért? Mennyire vagyok békességszerző a saját helyemen és környezetemben? Találjunk néhány csendes pillanatot a napokban, válaszoljuk meg ezeket a kérdéseket, és legyünk mindannyian a békesség emberei.

Eljövétel

Kiskoromban ha megkérdeztem, hogy mit ünnepünk karácsonykor, mindig azt a választ kaptam, hogy az Úr eljövételét, Jézus megszületését.

Hát ezt nem értettem. Hiszen máskor meg azt mondják a „nagyok”: az Isten mindig köztünk van. Akkor mit ünnepünk az eljövételén? Hogy jön el újra az, aki már egyébként is itt volt?

Én ma ezt inkább úgy mondanám: tudatosítjuk, hogy itt van. Tudatosítjuk, hogy nem vagyunk egyedül. Eljött közénk, megváltott minket, s nem hagyott magunkra.

Nekem az egyik újévi „fogadalmam”, hogy megtapasztalom ezt napról napra. Isten jelenlétét keresem a szél lehelletében, egy barát mosolyában, de egy váratlan problémában, tornyosuló akadályban is.

Reményik Sándor fogalmaz gyönyörűen egy versében:

*Mégis Uram, míg ringsz egy fűszál selymén,
Amíg sötétlesz mélyén egy örvénynek,
Amíg csillagbetűkbe írva látlak:
Uram, lesz még találkozásom Véled.*

Uram! Tudom, hogy a hosszú új évünk megannyi problémát és kihívást, s még annál is több örömet tartogat számomra, számunkra. De én nem azt kérem, hogy kevesebb legyen a gond, és perzselőbb az öröm: azt kérem, hogy meglássam az örömben, a gondban a Krisztus-arcot. Keresztem ne teher legyen, hanem egy hely, ahol találkozhatom Veled.

Ez az én újévi tervem! Felvenni a keresztem és meglelni benne az Istent.

Ölelj kebledre, Istenem!

(Maci)

Reményik Sándor

Csendes csodák

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.

Tedd a kezedet a szívedre
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?

Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feléjük szárnyat bontogat?

Nézd, árnyékod hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled.
Nem csoda ez? - s hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövők.

Az egyetlen teremő erő: a szeretet

Bármerre jártok, terjesszétek a szeretetet: mindenekelőtt saját otthonotokban. Adjatok szeretetet gyermekeiteknek, házastársatoknak, szomszédotoknak... Senkit se eresszetek útjára úgy, hogy jobbá és boldogabbá ne tennétek! Válgatok Isten jóságának élő példájává; legyen jóság az arcotokon, a szemetekben, a mosolyotokban, az üdvözlésekben!
/Teréz anya/

Megkérdeztük híveinket...

... hogy mit várnak az új évtől?

Fiatalok és idősebbek is válaszoltak. Bízunk abban, hogy a gondolatébresztő válaszok másokat is megmozgatnak! Válaszoljon ki-ki magában:

Mit várok az új évtől?

- hogy a mostani élethelyzetemnek kialakuljanak a keretei, formái, mindennapi ritmusa. (25 éves nő)

- menjünk el mihamarabb Erdélybe az ismerőseinkhez! (9 és 11 éves testvérpár)

- hogy úgy tudjak formálódni, élni, hogy azzal öröme legyen másoknak. (37 éves édesanya)

- a Jóisten áldását, mert ha az megvan, akkor minden megvan. (40 éves édesapa)

- bort, bűzát, békességet ☺ . Családi békét, harmóniát, a gyerekek nőjenek, okosodjanak, ügyesedjenek. Barátainkkal többet tudjunk találkozni, játszani, beszélgetni. Legyen több időnk egymásra, a barátainkra. Jó egészséget! (36 éves édesapa)

- várok békét, csöndet, nyugodt éjszakákat. Nyugodtabb örömteli kihívásokkal gazdag életet, sikeres tanévkezdés, és testi és lelki gyógyulást a súlyos betegséggel küzdő barátnőmnek. (36 éves édesanya)

- javul a kapcsolatomban közeli ismerőseimmel és az Istennel is. (20 éves fiatalember)

-reményt elkeseredés helyett az emberek szívébe, és megértést. (71 éves nagymama)

Köszönjük minden válaszolónak, hogy megosztotta velünk gondolatait!

Mi kell a sikerhez?

Egy szociológus

Baltimore

nyomornegyedébe küldte

hallgatóit, hogy

készítsenek

esettanulmányokat.

Kétszáz fiú jövőbeni kilátásait kellett

feltérképezniük. Valamennyi dolgozat azzal a

sommás értékeléssel zárult, miszerint az illetőnek

semmi esélye a boldogulásra.

Huszonöt évvel később egy másik professzor rábukkant a kutatási anyagra. Diákjai folytatták a vizsgálatot, hogy megtudják, mi történt az egykori nyomortelepi gyerekekkel. Az alanyok közül húsz idő közben elhunyt, vagy más államba költözött. A maradék 180-ból 176 viszont átlagon felüli sikert ért el, mint ügyvéd, orvos vagy vállalkozó.

A professzor elképedt az eredmény láttán, és elhatározta, hogy tovább kutatja a témát.

Szerencséjére mindegyik férfit megtalálta és feltehetette nekik a kérdést:

- Minek tulajdonítja a sikereit?

- A tanárnőmnek - hangzott az egyöntetű válasz.

Szociológusunk megkereste a javakorabeli, de szellemileg változatlanul friss hölgyet, és faggatni kezdte, hogy miféle varázsigével tudta a szegénynegyedi srácokat a siker felé irányítani. Az idős pedagógus szeme felragyogott, ajka szelíd mosolyra nyílt.

- Igazán egyszerű. **Szerettem azokat a fiúkat.**

Eric Butterworth

A Magyar Szentek Plébánia évvégi beszámolója az 2011. évről

Esküvő: 34 pár 14-gyel több, mint a tavaly /
Keresztelő: 42 fő; ugyanannyi, mint tavaly, ebből 12 fiú és 30 lány
Elsőáldozó: 8 fő /5-tel kevesebb, mint tavaly /
Bérmálkozott: 11 fő +14 fő (Egyetemi Lelkészség)
Halottak: 78 fő: ebből 35 férfi és 43 nő. / 5-tel több, mint tavaly/
Mindössze 29 fő részesült a szentségekben !!!

Ez nagyrészen a hozzátartozók felelőssége!!!

Ha valamivel még tudunk segíteni elhunyt szeretteinken, az nem a virág és a drága siremlékek, hanem az értük felajánlott ima és szentmise.

Magyarországon a plébániák nem kapnak sem állami, sem egyházi normatív támogatást, hanem a területükön élő hívek tartják fenn adományaikkal.

Az egyházközség területén kb. 14,000 ember él. Templomba illetve kápolnába vasárnaponként 700 – 800 fő jár. Ebből egyházi adót alig **300-an fizettek, ez kevesebb mint tavaly. Az így felajánlott összeg kb. 15%-al csökkent.** Gyakran még azok közül sem érzi mindenki szükségesnek az egyházi hozzájárulás fizetését, akik rendszeresen, vasárnapról vasárnapra itt vannak a templomban és részt vesznek a plébánia rendezvényein. Pedig a perselypénz az vajmi kevés ahhoz, hogy egy ekkora templom és plébánia kiadásait fedezni tudja.

A jövedelemadó **1%-**ának felajánlásából 733.986 Ft-tal támogatták a kedves hívek egyházközségünket, a Szent Tádé Alapítványon keresztül. Ez 100.000 Ft-al több, mint az előző évben.

Hálasan köszönjük azok adományait, akik a kápolna vagy a templom fenntartásához, valamint az ifjúsági programokhoz adományaikkal hozzájárultak. Köszönjük azok munkáját is, akik a templom vagy a kápolna szebbé tételén egész évben fáradoztak. Köszönet a sekrestyések és a kántorok áldozatos munkájáért, és a ministránsok oltárszolgálatáért, valamint az ifjúsági kórus működéséért. Köszönöm azok segítségét is, akik a templomkert szebbé tételében segítettek ebben az évben. Sok szép program, rendezvény, hangverseny is volt a templomban ebben az évben. Köszönet a szervezőknek, különösen **Dr Göblyös Péternek** a hangversenyek lelkes szervezésért, reméljük ezzel is gazdagítottuk híveink lelki élményét, bár meg kell jegyezni, hogy gyakran elég gyér volt az érdeklődés ezek után a színvonalas hangversenyek után. Köszönet az Imperatrix énekegyüttesnek a templomi szolgálatát, akik különösen sokszor bevállalták ezt a szerepet. Novembertől Leskó Zoltán személyében új kántorunk van. Ezzel a váltással is az egyházi zene színvonalát kívántuk emelni.

Lopások száma valamelyest csökkent ebben az évben. De azért virágokat, vázákat, perselyekből pénzt idén is vittek el a templomból, illetve az urnatemetőből. Legtöbbször a perselyeket rongálták meg. Sokszor pusztá jelenlétünkkel is megtudjuk óvni közös értékeinket, azzal hogy napközben be-be nézünk a templomba, vagy az urnatemetőbe.

Köszönetet mondok mindenkinek, aki akár anyagilag, akár munkájával vagy imádságával segítette egyházközségünk életét, amit a jövőben is szeretnék kérni. Isten fizesse meg mindenkinek mindazt, amit egyházközségünkért tett !